

مشخصه‌یابی نانو پودر مولیبدن حاصل از فرآیندهای آسیاکاری و احیاسازی پودر MoO_3

زهراء اصغری^{۱*}، کریم زنگنه‌مدادار^۲، سعید برجی^۳، حسن عباس‌زاده^۴ و شهرام سیدین^۵

^۱ کارشناسی ارشد، مجتمع دانشگاهی مواد و فناوری‌های ساخت، دانشگاه صنعتی مالک اشتر

^۲ دانشیار، مجتمع دانشگاهی مواد و فناوری‌های ساخت، دانشگاه صنعتی مالک اشتر

^۳ استادیار، مجتمع دانشگاهی مواد و فناوری‌های ساخت، دانشگاه صنعتی مالک اشتر

^۴ کارشناسی ارشد، مجتمع دانشگاهی مواد و فناوری‌های ساخت، دانشگاه صنعتی مالک اشتر

^۵ کارشناسی ارشد، مجتمع دانشگاهی مواد و فناوری‌های ساخت، دانشگاه صنعتی مالک اشتر

تاریخ ثبت اولیه: ۱۳۹۱/۰۸/۰۸، تاریخ دریافت نسخه اصلاح شده: ۱۳۹۱/۱۰/۱۲، تاریخ پذیرش قطعی: ۱۳۹۱/۱۰/۲۵

چکیده در این تحقیق، نانو پودر Mo با استفاده از آسیاکاری و احیای هیدروژنی پودر MoO_3 سinter شد. برای این منظور، پودر MoO_3 در زمان‌های ۵، ۱۰ و ۲۰ ساعت تحت اتصاف آرگون با سرعت rpm ۴۰۰ آسیا شد. پودر آسیا شده و پودر آسیا شده در دماهای ۶۰۰، ۷۵۰ و ۸۰۰ درجه سانتی‌گراد به صورت غیر ایزوترمال و نیز به صورت ایزوترمال احیا شدند. پودر آسیا / احیا شده (نانو) و پودر صرفاً احیا شده (میکرو)، در دمای ۱۴۰۰ درجه سانتی‌گراد تغییر شدند. موفرولوژی پودرهای حاصله توسط SEM بررسی شد. همچنین مطالعات فازی توسط XRD صورت گرفت. برای تعیین مساحت ویژه و توزیع اندازه ذرات به ترتیب از روش‌های BET و PSA استفاده گردید. نتایج نشان می‌دهد اندازه ذرات تحت شرایط ۲۰ ساعت تحت ۷۵۰ درجه سانتی‌گراد مولیبدن در دمای ۷۵۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۳۰ دقیقه، به کمتر از ۲۰۰ نانومتر می‌رسد. مساحت سطح ویژه حاصل از آزمون BET برای نانو پودر $17.826 \text{ m}^2/\text{g}$ بدست آمد. نمونه‌های تغییر شده حاصل از پودر مولیبدن نانو و میکرو به ترتیب چگالی نسبی ۹۵٪ و ۷۵٪ چگالی توری از خود نشان دادند.

واژه‌های کلیدی نانوپودر Mo، آسیاکاری، احیای هیدروژنی، تغییر شد، رفتار چگالش

Characterization of Mo nanopowder prepared by milling/reduction of MoO_3 powder

Z. Asghari¹, K. Zanganemadar¹, S. Borji¹, H. Abbaszadeh¹ and Sh. Seyedein¹

¹ Malek Ashtar University, Tehran, Iran

Abstract In the present study, Mo nanopowder was synthesized by milling and subsequent hydrogen-reduction of MoO_3 powder. MoO_3 powder was high-energetically ball-milled at a milling speed of 400 rpm in an Ar atmosphere for 5, 10, and 20 hr. The ball-milled and unmilled MoO_3 powders were reduced at temperatures of 600, 750 and 800 °C, isothermal as well as non-isothermal. The milled/reduced Mo powder as well as the unmilled/reduced Mo powder was sintered at 1400°C. Morphology and particles size of the products were examined by scanning electron microscope (SEM). Phase analysis was performed using X-ray diffraction (XRD) technique. The particle size, size distribution and Specific surface area were investigated by PSA and BET methods, respectively. It is found that average size is lower than 200 nm, after milling for 20 hr and reduction at 750 °C for 30 min. The Specific BET surface area of the Mo nanopowder was attained $17.826 \text{ m}^2/\text{g}$. The sintered samples prepared by Mo nanopowder and Mo micropowder showed relative density of 95% and 75%, respectively.

Keywords Nanopowder, milling, Hydrogen-reduction, Sintering, Densification Behavior.

*عهده‌دار مکاتبات

نشانی: تهران، دانشگاه صنعتی مالک اشتر

تلفن: -، دورنگار: -، پیام‌نگار: asqaryzahra.88@yahoo.com

۱- مقدمه

اول واکنش احیا $\text{MoO}_3 \rightarrow \text{MoO}_2$ در دمای ۵۰۰-۶۰۰ درجه سانتی گراد انجام شده و مرحله‌ی دوم در دمای ۸۰۰-۱۱۰۰ درجه سانتی گراد با انجام واکنش $\text{MoO}_2 \rightarrow \text{Mo}$ ادامه می‌یابد. همچنین تشکیل اکسید بین فلزی $\text{Mo}_{0.9}\text{O}_{1.1}$ در طی مرحله اول احیا، امکان پذیر است. مکانیزم احیا با مدل واکنش گاز- جامد توصیف می‌شود. یکی از این مدل‌ها، مدل هسته منقبض (Shrinking Core Model) است که با لایه‌ی رشد یافته‌ای از محصول در طی واکنش ذره جامد با گاز توصیف می‌شود. مدل دیگر، مدل هسته شکسته (Crackling Core) (Model) می‌باشد که طبق آن استحاله در دو مرحله انجام می‌شود. در مرحله اول، ترک از سطح به مرکز ذره اشاعه یافته و پودر متخلخل تولید می‌شود و سپس با مکانیزم SCM ادامه می‌یابد. بر اساس مدل SCM دو مسیر برای استحاله ذرات (Pseudomorphic) پودر وجود دارد: (الف) استحاله هم‌شکلی که فصل مشترک احیا از سطح به مرکز دانه حرکت می‌کند و (ب) استحاله شکل محصول مشابه ماده اولیه باقی می‌ماند و (ب) استحاله گازی میانی شروع شده و سپس این فاز بر روی هسته‌های محصول رسوب می‌کند [۹,۸].

در مقاله حاضر، اثر زمان آسیاکاری و شرایط اجای پودر اکسید مولیبدن بر روی مشخصه‌های پودر مولیبدن و نمونه‌های تفجوشی شده مولیبدن مورد بررسی قرار می‌گیرد.

۲- روش آزمایش

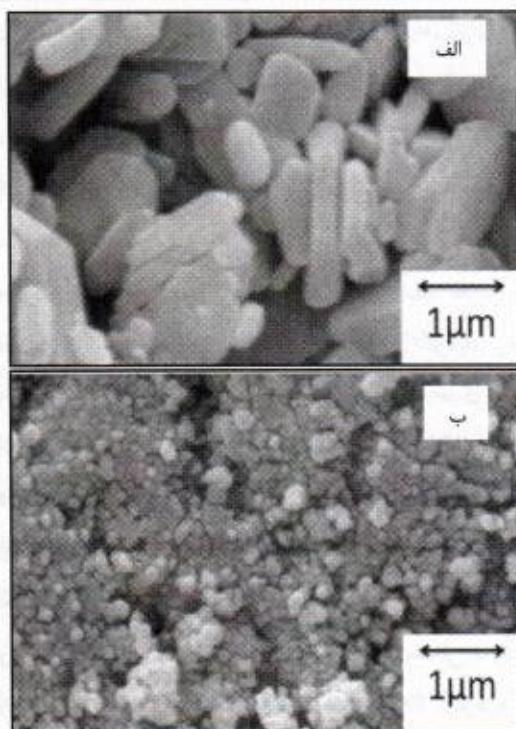
پودر اکسید مولیبدن (MoO_3) با اندازه ذرات حداقل ۱۵ میکرون به عنوان پودر اولیه استفاده شد و به مدت زمان‌های ۵، ۱۰ و ۲۰ ساعت با سرعت محفظه 400 rpm تحت اتمسفر آرگون آسیا سیارهای (Germany 400 PM) تراکم پذیری پودر MoO_3 را در آسیا شد. جنس ساقمه‌ها و محفظه آسیا از فولاد زنگ نزن، قطر ساقمه‌ها 10 mm و نسبت وزنی ساقمه به پودر 10 به 1 انتخاب شد. پودر حاصل از آسیاکاری و نیز پودر آسیا نشده، به طور جداگانه در کوره‌ی هیدروژنی احیا شدند. احیا در دماهای 600 ، 700 و 800 درجه سانتی گراد به دو صورت غیر ایزوترمal و ایزوترمal به مدت 30 و 60 دقیقه انجام شد. پودر

مولیبدن با نقطه‌ی ذوب 2610 درجه سانتی گراد، ساختار کربیتالی مکعبی مرکزدار (BCC) و چگالی 10.22 g/cm^3 جزء فلزات دیرگذار است که فرآوری آنها از طریق متالورژی پودر صورت می‌گیرد. استحکام دما بالای خوب، مقاومت خرشی مطلوب، ضریب انبساط حرارتی کم و هدایت حرارتی بالا سبب شده که آلیاژهای مولیبدن انتخاب مناسبی برای کاربردهای دما بالا باشند [۱-۵]. برای فلز مولیبدن، تفجوشی معمولاً در محدوده دمایی 1800 - 2000 درجه سانتی گراد طی زمان‌های طولانی گرمایش انجام می‌شود. این شرایط سبب حصول چگالی معادل 90% چگالی توری می‌گردد. دو روش جهت کاهش دمای تفجوشی مولیبدن وجود دارد: ۱- تفجوشی فعال شده، و ۲- استفاده از نانوذرات. در روش اول که به کمک فلزاتی مثل نیکل، پلاتین و کبات انجام می‌شود، حضور مقدار کمی از این فلزات اتریزی فعال‌سازی تفجوشی را شدیداً کاهش می‌دهد. اگرچه این روش بر افزایش قابلیت تفجوشی پودر مولیبدن موثر است اما خواص الکتریکی و حرارتی مولیبدن را تحت تاثیر قرار می‌دهد.

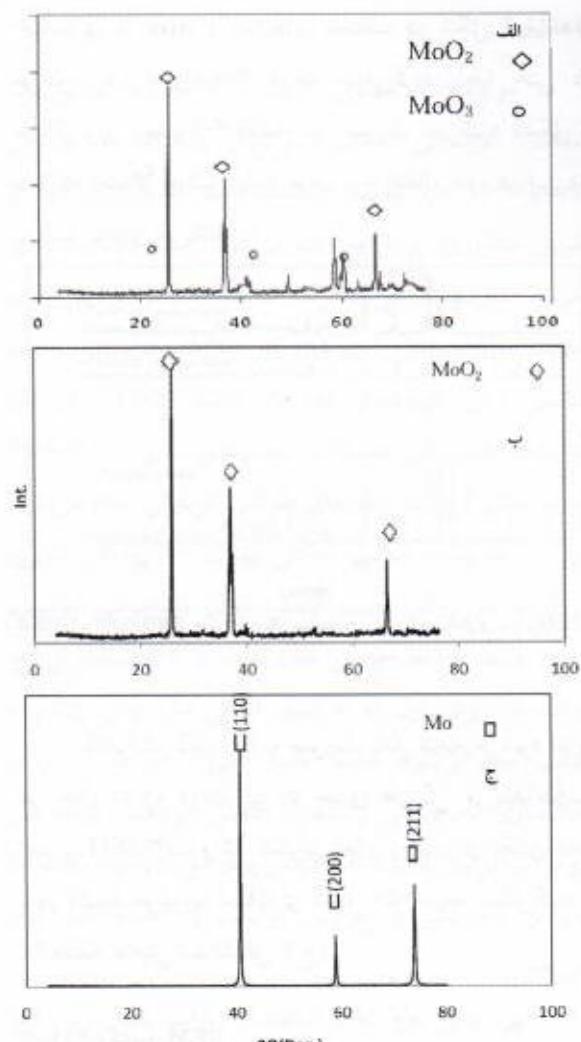
در روش دوم که با استفاده از ذرات بسیار ریز (نانوذرات) پودر مولیبدن انجام می‌شود، بکارگیری پودر نانوذرات اند دمای تفجوشی را تا 1400 - 1200 درجه سانتی گراد کاهش دهد که علت آن افزایش قابلیت تراکم پذیری پودر، به دلیل کاهش اندازه ذرات و افزایش سطح موثر پودر است [۷,۶].

مورفولوژی، اندازه و خلوص پودر مولیبدن از پارامترهای مهم برای تولید قطعات مولیبدنی به روش متالورژی پودر، محسوب می‌شود. در صورت حضور ناخالصی اکسیژن در پودر، عیوبی مثل ترکها یا حباب‌ها پس از تفجوشی حاصل می‌شود. وجود اکسیژن در مرزدانه‌های مولیبدن سبب تردی و کاهش خواص مکانیکی می‌شود.

احیای MoO_3 با هیدروژن یکی از روش‌های تولید مولیبدن فلزی با خلوص بالا است. استخراج صنعتی پودر مولیبدن فلزی فرآیندی چند مرحله‌ای است. معمولاً مرحله‌ی



شکل ۳. تصویر SEM پودر مولیبدن (الف) آسیا نشده، ب) ۳۰ ساعت آسیاکاری شده



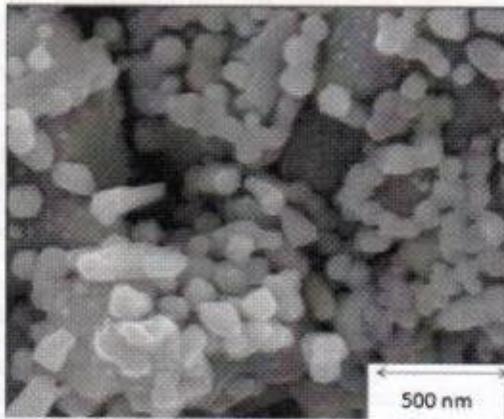
شکل ۲. آنالیز XRD پودر اکسید مولیبدن آسیاکاری شده و احیا شده در (الف) دمای ۶۰۰°C به مدت ۳۰ دقیقه، (ب) دمای ۶۰۰°C به مدت ۶ دقیقه و (ج) دمای ۷۵۰°C به مدت ۳۰ دقیقه.

انرژی سطحی بالا در حفرات، نیرو محركه نفوذ اتم‌های مولیبدن از درون ذرات به سطح ذرات است. این امر منجر به حذف تخلخل‌ها در دماهای بالاتر می‌شود. دلیل دیگر وقوع این پدیده، تمایل ذرات برای رسیدن به کمترین سطح انرژی می‌باشد.

شکل ۴ تصاویر SEM پودرهای احیا شده از پودر MoO_3 آسیا نشده را در دماها و زمان‌های مختلف نشان می‌دهد. در پودرهای احیا شده در ۷۵۰ درجه سانتی‌گراد و غیر ایزوترمال (شکل ۴ الف) ترک و تخلخل تقریباً در همه ذرات دیده می‌شود. شکل ۴ ب) تصویر با بزرگنمایی بالاتر را نشان می‌دهد که ترک و تخلخل در ذرات از سطح به مرکز ذرات به وضوح مشاهده می‌شود. این تصاویر وقوع مکانیزم هسته شکسته (CCM) را تایید می‌کنند. ترک‌ها در نتیجه فشار ناشی از حذف اکسیژن و کاهش حجم ایجاد می‌شوند [۱۲].

در شرایط احیا در ۷۵۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۶۰ دقیقه، صفحاتی با مورفولوژی پودر MoO_3 اولیه دیده می‌شود (شکل ۴ ج). ذرات مولیبدن کاملاً کروی در دمای ۸۰۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۳۰ دقیقه (شکل ۴ د) حاصل می‌شوند.

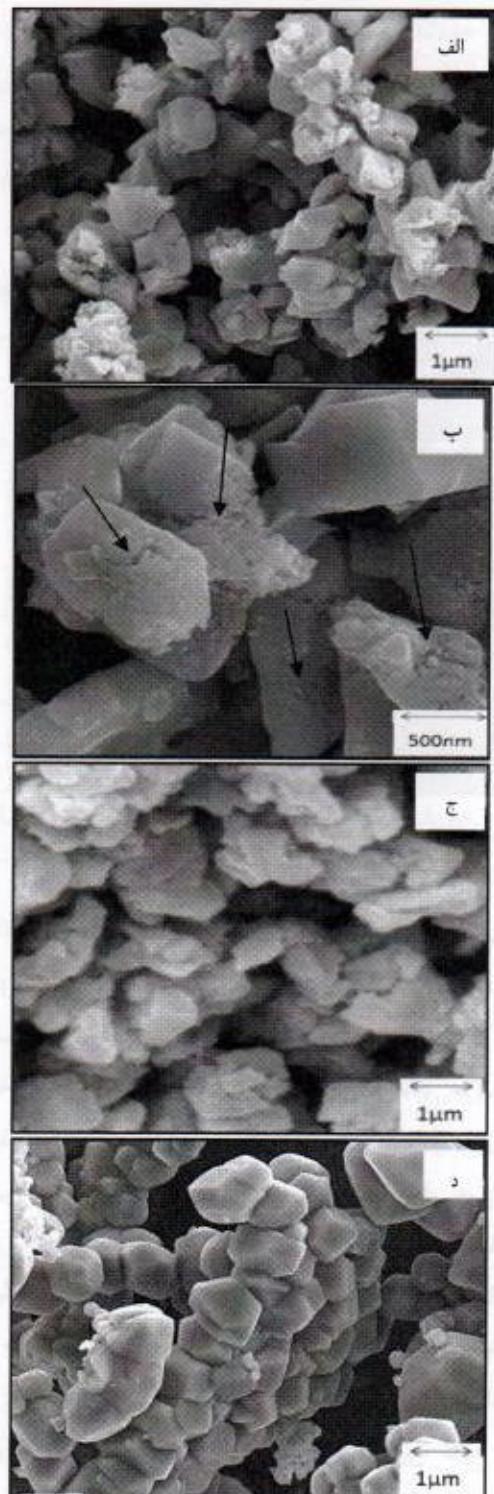
آورده شده است. آسیاکاری پودر سبب کاهش زمان احیاء آن می‌گردد. گزارش شده است که مراحل احیای $\text{MoO}_3 \rightarrow \text{Mo}$ از طریق مسیر CVT انجام می‌شود [۱۲] که این فرآیند به دبی گاز و رطوبت موضعی وابسته است. رطوبت موضعی با اندازه ذرات و تخلخل در کلوجه‌های ذرات پودر MoO_3 تغییر می‌کند. بنابراین با آسیاکاری، به دلیل سرعت گرفتن فرآیند CVT در ذرات ریز پودر، زمان احیا کاهش می‌یابد.



شکل ۵ تصویر SEM پودر آسیا شده احیا شده در دمای 750°C به مدت ۳۰ دقیقه.

۳-۱-۳- نتایج BET و PSA

شکل ۶ توزیع اندازه ذرات پودرهای آسیا شده و آسیا نشده را پس از احیاسازی نشان می‌دهد. چنانچه مشهود است پودر آسیا نشده دارای توزیع گستردگر و نیز اندازه ذرات بزرگتری می‌باشد. مساحت سطح ویژه حاصل از آزمون BET برای نانو پودر $17/826 \text{ m}^2\text{g}^{-1}$ بدست آمد. با استفاده از معادله (۱) اندازه ذرت پودر به روش BET برابر با 200 nm بدست می‌آید. گارگ [۱۱] مساحت سطح ویژه برای پودر با اندازه ذرات $6-5 \text{ میکرو}$ را حدوداً $482 \text{ m}^2\text{g}^{-1}$ گزارش کرد.



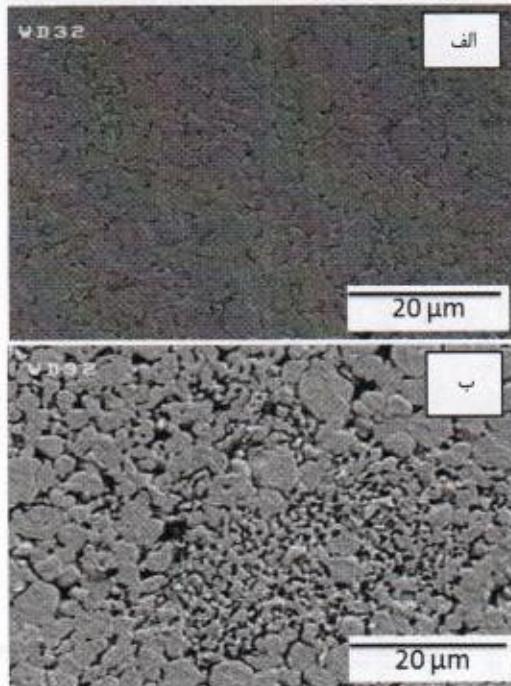
شکل ۴. تصویر SEM پودر آسیا نشده اکسید مولیبدن احیا شده در (الف) دمای 750°C غیرایزوترمal، (ب) دمای 750°C غیرایزوترمal با بزرگنمایی بالاتر، (ج) دمای 750°C به مدت ۶۰ دقیقه، (د) دمای 800°C به مدت ۳۰ دقیقه.

^۱ تجزیه‌ی ماده‌ی اولیه با تشکیل یک فاز حامل گازی میان ادامه می‌یابد. فاز حامل بر روی هسته‌های محصول نهشین می‌شود. در این شیوه مورفوژی محصول کاملاً جدید است.

ریزساختار همگن و کروی پودر آسیا شده احیا شده در

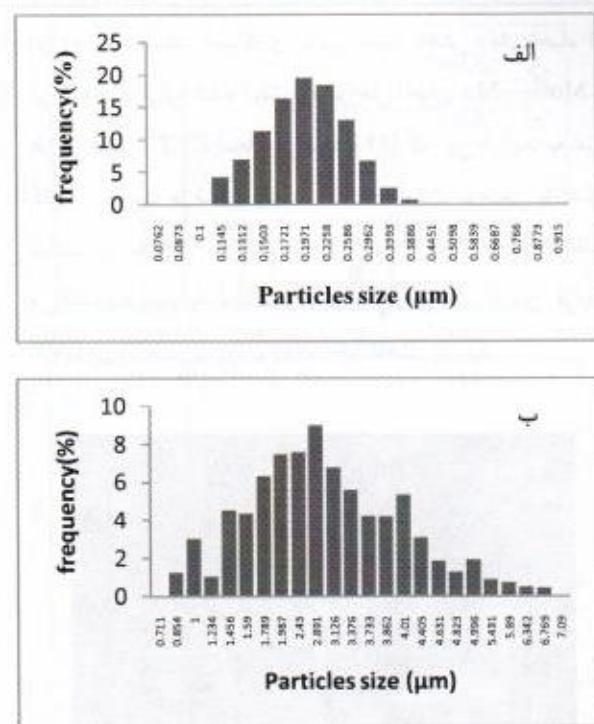
دمای 750°C درجه سانتی‌گراد به مدت ۳۰ دقیقه در شکل ۵

شده با آسیاکاری تقویت می‌شود.



شکل ۷ تصاویر SEM نمونه‌های تفجوشی شده حاصل از پودر مولیبدن:
الف) نانو، ب) میکرو

نانو پودر مولیبدن حاصله به صورت خوش‌هایی با اندازه کمتر از ۲۰۰ نانومتر، شامل مقدار زیادی مساحت سطحی شامل سطح مشترک‌ها و مرزدانه‌ها می‌باشد. با شروع تفجوشی، سطح مشترک بین دانه‌های کوچک خوش‌های با نفوذ سطحی به مرزدانه‌ها منتقل می‌شوند. این مرزدانه‌ها مسیرهای اصلی نفوذ برای مرحله اول تفجوشی می‌باشند. بنابراین تأثیر نانو پودر بر تفجوشی به وضوح در مرحله اول تفجوشی دیده می‌شود. کیم و همکارانش [۱۳] ثابت کردند که در مرحله اول تفجوشی نانو پودر، نفوذ مرز دانه‌ای با انرژی اکتیواسیون کم (۱۸۰ کیلوژول در مقایسه با ۳۴۵ کیلوژول برای پودر میکرو) غالب است. این نتایج نشان می‌دهد که نانو پودر به طور قابل ملاحظه‌ای نسبت به پودر میکرو فعال است. با بیان دقیق‌تر، سطح تماس بیشتر در ذرات نانو، تفجوشی را با تغییر مکانیزم حاکم از نفوذ حجمی به نفوذ مرزدانه‌ای بهبود می‌دهد. نفوذ حجمی اساساً به تعداد جاهای خالی تعادلی وابسته است که با دما افزایش می‌باید اما نفوذ مرزدانه‌ای با کسر مرزدانه‌ها کنترل می‌شود.



شکل ۶ نتایج آنالیز PSA برای الف) پودر آسیا شده احیا شده (ب) پودر آسیا نشده احیا شده.

۲-۳- بررسی نمونه‌های تفجوشی شده

شکل ۷ تصویر SEM نمونه‌های تفجوشی شده حاصل از پودرهای مولیبدن نانو (آسیا/احیا شده) و میکرو (آسیا نشده/احیا شده) را نشان می‌دهد. اندازه دانه در نمونه حاصل از تفجوشی نانو پودر ۱/۵ میکرومتر و چگالی نمونه‌ها ۹۵٪/۷۵٪ اندازه‌گیری شد.

دمای تفجوشی با کاهش اندازه ذرات از رابطه ۲ محاسبه می‌شود که در آن Q انرژی اکتیواسیون، K ثابت گاز و m ثابت انتقال ذرات وابسته است. D_1 و D_2 اندازه ذرات در دمای T_1 و T_2 می‌باشد [۶].

$$T_2 = \frac{1}{\left[\left(\frac{1}{T_1} \right) \cdot \left(K_m / Q \ln \left(\frac{D_2}{D_1} \right) \right) \right]} \quad (2)$$

اگر D_2 کمتر از D_1 باشد بر اساس رابطه ۲ دمای تفجوشی T_2 نیز کمتر از دمای تفجوشی T_1 خواهد بود. در نتیجه دمای تفجوشی نانوپودر به مقدار قابل توجهی کاهش می‌باید. بنابراین قابلیت تفجوشی نانو پودر مولیبدن تولید

می‌شوند.

۵. در نمونه‌های تفجوشی شده حاصل از پودرهای مولیبدن نانو (آسیا/احیا شده) و میکرو (آسیا نشده احیا شده) به ترتیب چگالی ۹۵٪ و ۷۵٪ بدست آمد.

مراجع

1. T.S. Srivatsan, B.G. Ravi, M. Petraroli, T.S. Sudarshan, 'The microhardness and microstructural characteristics of bulk molybdenum samples obtained by consolidating nanopowders by plasma pressure compaction', Int. J. Refract. Met. Hard Mater. 20 (2002).
2. S.M. Tuominen, 'Preparation and Sintering of Fine Molybdenum Powder' Powder Technol. 30 (1981) 73.
3. S. Majumdar, S. Raveendra, I. Samajdar, P. Bhargava and I.G. Sharma, 'Densification and grain growth during isothermal sintering of Mo and mechanically alloyed Mo-TZM', Acta Materialia 57 (2009) 4158-4168.
4. K. Manukyan, D. Davtyan, J. Bossert, S. Kharatyan, "Direct Reduction of Ammonium Molybdate to Elemental Molybdenum by Combustion Reaction", Chemical Engineering Journal, Vol.168, No.2, (2011), pp 925-930.
5. Specific Metals and Alloys, ASM Handbook , ASM International, (1993), pp.558-584.
6. G. Kim, Y. J. Lee, D. G. Kim, Y. D. Kim, "Consolidation behavior of Mo powder fabricated from milled Mo oxide by hydrogen-reduction", Journal of Alloys and Compounds 454 (2008) 327-330.
7. G. Kim, H. G. Kim, "Densification behavior of Mo nanopowders prepared by mechanochemical processing", Journal of Alloys and Compounds 469 (2009) 401-405.
8. J. Orchotsky and M. Kaczenski, "The Kinetics of the Hydrogen Reduction of MoO_3 Powder", Materials Science and Engineering, 40 (1979) 245 – 250.
9. E. Lalik, "Kinetic analysis of reduction of MoO_3 to MoO_2 ", Catalysis Today, 169 (2011) 85-92.
10. R. Kapoor, S. Majumdar, I.G. Sharma, "A study of hot deformation behavior and microstructural characterization of Mo-TZM alloy", Journal of Nuclear Materials 385 (2009) 545-551.
11. P. Garg, S. J. Park and R. M. German, "Effect of die compaction pressure on densification behavior of molybdenum powders", International Journal of Refractory Metals & Hard Materials 25 (2007) 16-24.
12. V. Werner, M. Ortner, "Mechanisms of the hydrogen reduction of molybdenum oxides", International Journal of Refractory Metals & Hard Materials 20 (2002) 261-269.
13. S. H. Kim, D. G. Kim, M. S. Park, and Y. D. Kim, "Sintering Kinetics Analysis of Molybdenum Nanopowder in a Non-Isothermal Process", Met. Mater. Int. Vol. 17, No. 1 (2011), pp. 63-66.
14. Y. Kim, M.H. Hong, S.H. Lee, E.P. Kim, S. Lee, J.W. Noh, "The Effect of Yttrium Oxide on the Sintering Behavior and Hardness of Tungsten" Met. Mat. Int. 12 (2006) 245

جدول ۱ نتایج حاصل از سختی نمونه‌های تفجوشی شده را نشان می‌دهد. کیم و همکارانش [۶] با انجام تفجوشی پودر نانو و میکرو در دماهای ۱۲۰۰ درجه سانتی گراد به مدت ۱ ساعت به ترتیب سختی حدود VHN ۲۳۴ و ۱۸۷ را گزارش کردند.

اندازه ذرات کوچکتر و در نتیجه مرز دانه‌های بیشتر در نمونه تفجوشی شده از نانو پودر طبق رابطه هال پچ سبب افزایش سختی می‌شود. همچنین افزایش چگالی نمونه تفجوشی شده حاصل از پودر نانو نسبت به نمونه حاصل از تفجوشی پودر میکرو سبب افزایش سختی می‌شود.

جدول ۱. نتایج حاصل از سختی سنجی نمونه‌ها

پودر تفجوشی شده (درصد) (ویکرزا)	چگالی نسی ۹۵	میکرو
۱۵	۷۵	ناتو
۲۰	۹۵	ناتو

۴- نتیجه‌گیری

با بررسی پودر MoO_3 قبل و پس از مراحل آسیاکاری و احیاء هیدروژنی نتایج زیر بدست آمد:

۱. اندازه پودر اکسید مولیبدن با افزایش زمان آسیا کاهش می‌یابد. به طوریکه طی ۲۰ ساعت آسیا مکانیکی با سرعت rpm ۴۰۰ از ۱۵ میکرون به کمتر از ۱۰۰ نانو متر کاهش می‌یابد.

۲. شرایط بهینه برای احیای نانو پودر مولیبدن، دمای ۷۵۰ درجه سانتی گراد به مدت ۳۰ دقیقه و دبی گاز ۱ لیتر بر دقیقه و برای پودر میکرو در شرایط مشابه و زمان ۶۰ دقیقه بدست آمد.

۳. تصاویر SEM از ذرات احیا شده در دمای ۷۵۰ درجه سانتی گراد به مدت ۶۰ دقیقه تقریباً در همه ذرات ترک و تخلخل نشان می‌دهد که تایید کننده مدل هسته شکسته حاکم بر واکنش احیا می‌باشد.

۴. ذرات پودر میکرو مولیبدن تمایل به کروی شدن را با افزایش دمای احیا نشان می‌دهند. در دمای ۸۰۰ درجه سانتی گراد به مدت ۳۰ دقیقه ذرات به طور کامل کروی